

DAGBLAD

DINSDAG
24 JANUARI 1995

voor

ARUBA

Jaargang 1
Nummer 218
Afl. 1,00

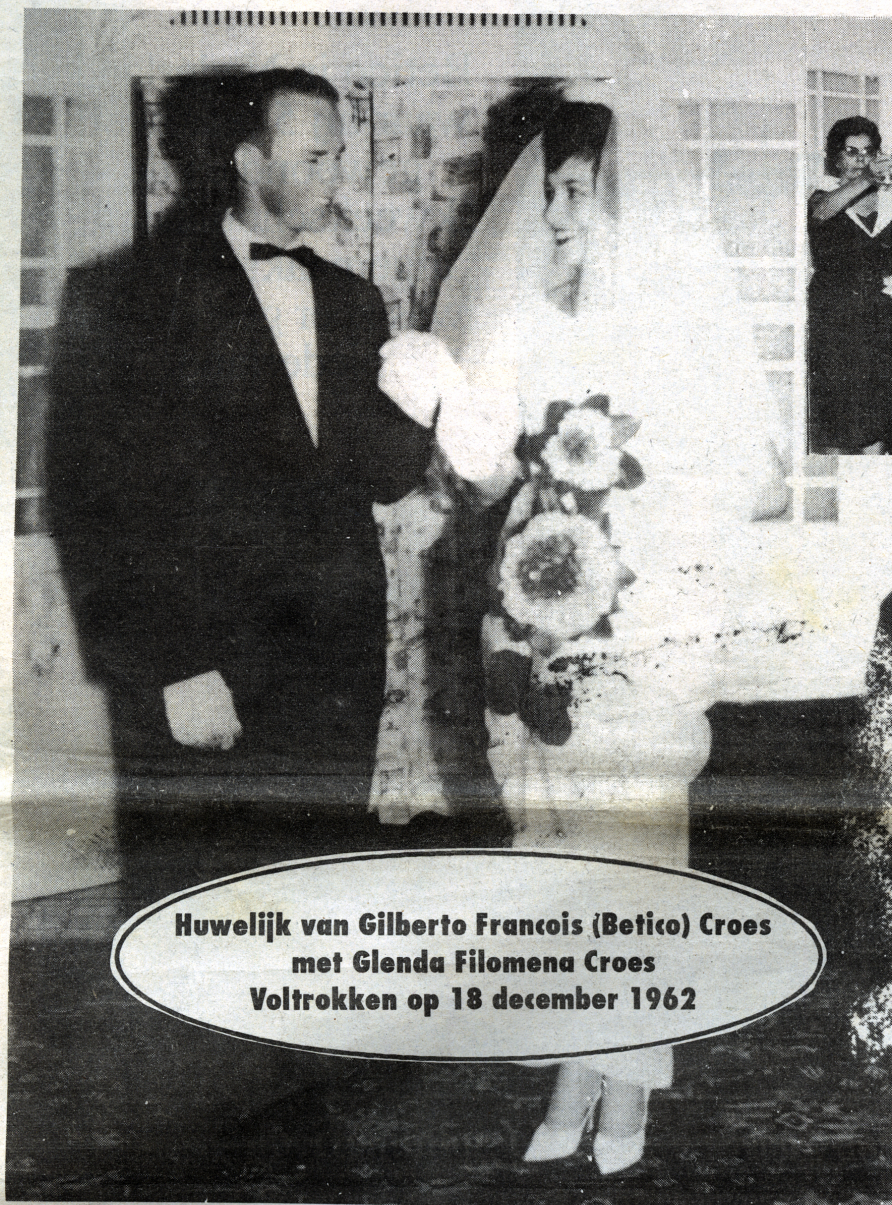
Gekozen als beste en meestgelezen Nederlandstalige krant 1994

Mevrouw Glenda Croes: Laat mijn man in vrede rusten

Rene van Nie in gesprek met Mevrouw Croes, vrouw van "Betico" en moeder van zijn kinderen. Lees pagina 11 tot en met 22

Mevrouw Croes: Mijn overleden man wordt politiek misbruikt en dat doet me heel veel verdriet

**Huwelijk van Gilberto Francois (Betico) Croes
met Glenda Filomena Croes
Voltrokken op 18 december 1962**

Een kijkje in het huwelijksalbum van Glenda en Betico. Op foto boven het bruidspaar vergezeld door de ouders.

RvN: Dus hoort volgens hen Betico overal bij, behalve bij zijn eigen familie, zijn vrouw en kinderen?
Glenbert (geëmotioneerd): Precies. Dat bedoelde mijn oom.

Iedereen aan tafel blijft even stil, dan vervolgt Glenbert: Een heel goede vriend van mijn vader zei eens: "Weet je wat ik zo tegenstrijdig vind, hoe kan iemand zeggen dat hij van Betico houdt, maar hij haat Betico's kinderen en de moeder van zijn kinderen. Dat klopt toch niet, dat is iets dat echt fout is."

RvN: Ik heb mij vaak afgevraagd, hoe jullie dat probleem verwerken?

Glenbert: We hebben geen keuze. We moeten er samen doorheen. Mijn broer, mijn zussen en ik moeten mijn moeder en mijn vader bedanken voor de opvoeding die we hebben gekregen. Ze hebben ons altijd opgevoed met de visie, dat wij in de toekomst gewoon mannen en vrouwen op eigen benen moeten zijn, dat we onze eigen beslissingen moeten nemen. Dat hebben we ook gedaan en dat gebeurt met vallen en opstaan. We hebben fouten gemaakt maar daarvan hebben we geleerd. En we zullen nog wel eens fouten maken en daar zullen we opnieuw van leren.

Deze visie geldt voor, Junior, Guisette, Glendeline, en voor mij. Maar één ding staat bij ons voorop. Bij mijn moeder, mijn broer, zussen en bij mij. We zullen nooit, maar dan ook nooit het imago van mijn vader ten eigen gunste gebruiken, laat staan misbruiken. Ik zeg altijd, zoals mijn moeder heeft gezegd, we zijn heel trots, heel erg trots om de zoons en dochters van Betico en Glenda te zijn, maar ik denk dat wij één ding kunnen zeggen, dat wij tot de dag van vandaag alles wat we nu zijn op eigen kracht hebben bereikt. En niet met het aanbidden van mijn vader op de TV, niet met het aanbidden van mijn vader via de kranten en niet via politiek misbruik.

RvN: Mevrouw Croes, het moet vooral voor u heel pijnlijk zijn geweest, om te zien hoe men solt met het imago van uw man.

Mevrouw Croes: Het doet mij ontzettend pijn. Ik kan het niet begrijpen. Waarom moeten zij Betico misbruiken om zichzelf belangrijk te maken? Dat doet ontzettend pijn, als je de TV onverwachts aandoet en je ziet Betico huilen en dit gebruiken ze om de zoon van Betico mee aan te vallen. Ja, dat doet vreselijk veel pijn als je dat ziet.

Glenbert: Het ergste is dat als je zegt dat de kinderen niet de

Een gelukkig paar op hun huwelijksdag. Ze wisten toen nog niet dat ze ooit zo'n belangrijke rol zouden gaan spelen in de Arubaanse samenleving

Vervolg pagina 16

Mevrouw Croes: Betico hield van mensen ongeacht ras of nationaliteit

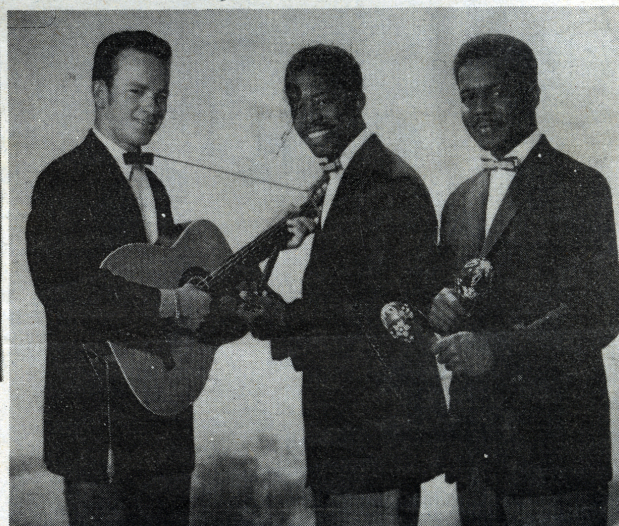

Betico in het
typisch Neder-
landse
landschap.
Als een volleerd
koeienmelker

Betico in Nederland
waar hij 5 jaar heeft
gewoond en de
kweekschool heeft
afgemaakt. Betico
was zeer gesteld op
Nederland.

Betico in de poppenkast op de Amsterdamse Dam.
En om toch ook iets echt Arubaans over te brengen
had hij een TRIO opgericht (foto rechts) met twee andere
Arubaanse studenten

GLENBERT: ER BESTAAN MENSEN OP ARUBA VOOR WIE DE KINDEREN VAN BETICO BASTAARDS ZIJN

Inzage in
het familie
foto-album.

Voor Betico
was zijn gezin
heel erg
belangrijk.
Door de drukte
had hij echter
weinig tijd om
met hen door
te brengen.
Het was voor
zijn vrouw en
kinderen dan
ook altijd een
fantastische
gebeurtenis
als ze samen
op vakantie
waren

Maar ondanks dat Betico niet
genoeg tijd had voor zijn gezin
was iedereen toch tevreden. Het
was de kwaliteit van het samen-
zijn en niet de kwantiteit

kinderen van Betico zijn, dan noem je mijn moeder 'iets' en ook mijn vader. Begrijpt u wat ik hiermee bedoel? Ze beseffen niet wat ze aan het doen zijn. De mensen die ons ervan betichten dat we niet de familie zijn van Betico, niet de kinderen zijn van Betico. Ze weten niet hoe erg het is wat ze zeggen, hoe erg de pijn is dat ze aan het veroorzaken zijn. En nog veel erger is het als ze het wel beseffen want dan zijn ze echt heel slecht.

Opnieuw valt er even een stilte

Glenbert: Maar we gaan verder, ondanks die mensen. En we hebben er wel vrede mee dat Betico niet alleen van ons is, want Betico is van het volk, en dat zijn idealen niet van hem zijn, maar van het volk. Die hij heeft vertegenwoordigd. Betico is nationaal patrimonium.

RvN: *Vader des vaderlands.*

Mevrouw Croes: Laat Betico in vrede rusten. Ik zeg het nogmaals. Hij heeft zijn taak volbracht en daarmee zal hij voortleven in de gedachten van mensen die van hem houden of waardeerden. Ik hoef geen populariteit, ik hoef niet op de televisie of radio om mij op de voorgrond te zetten als Betico's vrouw of moeder van zijn kinderen. Iedereen weet wie ik ben, iedereen weet dat ik altijd klaar stond voor Betico. Dat is bewezen, ik hoef geen reclame daarvoor te hebben. Maar ik blijf ook zeggen: je kan niet van Betico houden en zijn kinderen haten, dat kan niet, dat klopt niet. Dus ik begrijp hun mentaliteit niet.

Glenbert: Opportunistisch.

Mevrouw Croes: Of stemmen proberen te krijgen door zijn familie te vernederen.

RvN: *Ik begrijp hieruit dat u in hoofdzak spreekt over oom Rudy en oom Hendrik?*

Glenbert: Ik heb altijd geprobeerd om nooit persoonlijk tegen onze ooms in te gaan.

Mevrouw Croes: En ik wil dat dit ook zo blijft, je kan niet en mag niet meegaan op hun nivo.

Glenbert: Mensen die politieke analyse doen, hebben vaak tegen ons gezegd dat dit wel onze fout is geweest, omdat hier de politiek nu eenmaal altijd heel persoonlijk is. We hebben nooit persoonlijk teruggeslagen toen de familieleden in de politiek persoonlijk tegen ons waren gekeerd.

Maar zo zijn wij niet opgevoed. Als ze tegen ons te keer gaan, 'assimileren' wij de pijn, maar houden het in. Bijvoorbeeld toen ze zeiden dat wij omgekocht waren door een zekere familie. Dat was gewoonweg een 'low blow', maar dit heeft ons verzekerd dat we de juiste beslissing hadden genomen. Want als dezelfde mensen die een alliantie vormden met mijn vader, zo tegen mij gaan doen, omdat ik een verschil van mening heb met hen, dan kan ik beter ver uit hun buurt blijven. Ik heb niks met zulke mensen te maken als ze mij beschuldigen met de woorden: "De duivel gaat in de mens om geld."

Mevrouw Croes: Ze wilden hem niet eens als lid van de MEP hebben. Hij heeft nooit gevraagd om een positie, hij heeft nooit gevraagd om een nummer op de lijst, nooit gevraagd om een plaats bovenaan. Hij wilde alleen maar lid worden van de partij die zijn vader heeft opgericht, en dat mocht niet.

RvN: *Misschien mocht dat niet uit angst voor de populariteit van Glenbert die samenhang met het feit dat Betico zijn vader is?*

Glenbert: Als kind wil je altijd in de voetstappen van je vader lopen. Deze mensen hebben ons dat willen ontnemen. En ze hebben ons dat ontnomen, maar niet het ideaal. Mijn vader zijn ideaal was niet alleen maar om een partij op te richten, maar dat was zijn manier om voor Aruba te vechten. Als dat nu met de MEP of met een andere partij was, het ging om het ideaal. Zijn ideaal was om voor Aruba te vechten. Dat trachten ze ons nu te ontnemen, maar dat lukt hen niet.

Mevrouw Croes: Betico dacht altijd aan een 'Aruba uni' (een verenigd Aruba). Dat heeft hij ook bewezen in zijn tijd, Aruba moest één volk worden. Hij keek niet naar het geloof, hij keek niet naar huidskleur of nationaliteit, maar als je mee wilde werken voor Aruba, dan hoorde je op Aruba. Daar heeft hij duidelijk voor gezorgd. Dat merk je dus niet aan de huidige MEP, nu zie je echt een scheiding. De eerste scheiding was met Betico's eigen kinderen. Terwijl hij een man van het volk was en dat bewezen heeft. Betico kon in de Staten jouw vijand zijn, maar op straat was hij jouw vriend. Een vriend voor iedereen. Soms werd ik hierdoor zelfs kwaad, ik begreep het niet, maar ja, het was zijn karakter en dat heeft Glenbert ook.

VERKIEZING 1979

Betico poseert hier heel trots voor de Arubaanse vlag. Hij heeft hard gevochten voor een eigen Arubaanse vlag om de "Status Aparte" extra nadruk te geven

Junior heeft een streng karakter, een heel mooie combinatie, en Guisette ook, die stel ik niet achter. Ze hebben allemaal een goede mentaliteit, zo zijn ze opgevoed en zo zullen ze doorgaan. Zo is onze opvoeding geweest, dat is ons karakter en zo hebben we onze kinderen opgevoed. En niemand kan ons dat ontnemen, of dat veranderen, we hebben onze eigen mening en doel. En ik sta naast hen en achter hen.

Glenbert: De bevolking maakt goed wat de MEP partij moeilijk maakte. Hoe de partij van mijn vader en de familieleden die in de politiek zitten ons hebben behandeld, goddank heeft de bevolking, al zijn ze MEP, al zijn ze AVP, al zijn ze OLA, dat allemaal kunnen zien en meemaken.

Guisette: Ze hebben echt respect voor mijn vader en dat tonen ze aan ons.

Glenbert: Bijvoorbeeld, ik denk dat in alle huizen waar ik ben geweest voor een politiek bezoek iedereen me goed heeft behandeld. Misschien hebben ze niet op mij gestemd, maar ik werd wel goed behandeld. En dat was fantastisch.

Mevrouw Croes: Hij werd nergens buiten de deur gezet.

Glenbert: Dat is heel belangrijk, ja.

RvN: *Is er niet bij veel oprechte mensen- zij die gewend waren om altijd via de MEP op Betico te stemmen- een ontzettend gewetensconflict ontstaan toen jij in*

de politiek ging? Zijn er niet een heleboel mensen in gewetensproblemen gekomen en dachten, wat moeten we nu gaan doen? Wat en op wie moeten we nu gaan stemmen?

Glenbert: Er zijn veel mensen die toch bij de MEP zijn gebleven, want ze vonden mij te jong. Maar er zijn ook veel oprechte mensen die mij de steun hebben gegeven en die wil ik zeker niet teleurstellen.

Mevrouw Croes: Ook hebben velen op de MEP gestemd, omdat het de partij van Betico is.

Glenbert: Ik denk dat nu, nadat ik als parlamentslid heb gefungeerd en nu als minister ben opgetreden en aan het werken ben, dat de mensen nu de kans zullen krijgen om te zien wat ik kan. Misschien ben ik toch wel die persoon met de idealen waarvoor zij tot nu toe op de MEP hebben gestemd, en bij de MEP zijn gebleven. Als ze dat nu eenmaal inzien, misschien zullen ze mij de volgende keer hun steun geven.

RvN: *Dan moet het voortkomen uit je werk, wat je doet, en niet uit je naam.*

Glenbert: Ja, dat is waar. En voor de OLA is het beter om, in plaats van in één verkiezing naar de top te gaan en daarna weer terug te vallen, trapsgevijs omhoog te komen.

Guisette: Niks is mooier dan echt alles te bereiken door eigen inbreng, in plaats van heel veel te bereiken omdat je toevallig de zoon bent van Betico.

RvN: *In plaats van dat wat andere partijen nodig hebben om stemmen te krijgen door het gebruik van Betico's imago.*

Glenbert: Ze moeten altijd Betico gebruiken, want ze hebben niets goeds van zichzelf om het volk aan te bieden.

In een interview met Elsevier werd mij gevraagd of het niet omstreken was om met de AVP te gaan regeren omdat we altijd politieke vijanden waren van elkaar. Een coalitieregering vormen met een andere partij is niet gebaseerd op het wel of niet mogen van de partij in kwestie, maar is gebaseerd op politieke afspraken die gemaakt zijn. De doelen van het samengaan is in een politiek akkoord vastgelegd. Ik denk dat vandaag, -al is het alleen maar vier maanden nadat de nieuwe regeringsperiode is begonnen- het volk al kan zien dat dit een regering is voor het volk. De regering die mijn vader altijd

Mevrouw Croes: Als je Betico waardeert verneder dan niet zijn kinderen

leidde de regering van de MEP, was altijd een regering voor de bevolking. Ik denk niet dat in de afgelopen vijf jaar er een regering was voor de bevolking. Dat is de grootte van deze kleine partij de OLA: met twee heel belangrijke zetels helpen wij mee, zodat er een regering is die een betere pensioenregeling treft, een sociaal plan in werking zet, maatregelen intrekt, minimumlonen verhoogt. De OLA helpt mee met de uitvoering van die dingen die heel belangrijk zijn voor de bevolking. Ik denk dat dit echt heel mooi is.

Mevrouw Croes: Betico was altijd in staat om met een vijand te werken als het in het belang was van het volk. Daar ben ik zeker van. Ik denk dat als er wederzijds respect is, er altijd een basis is om samen te werken voor het volk.

willen mensen van de AVP hem prijzen, soms van de MEP, soms van de OLA, van alle politieke partijen. Maar als een politieke partij, bijvoorbeeld de MEP, steeds weer de naam van Betico gaat gebruiken voor politieke doeleinden, dan ontnem je iets van het Arubaanse volk. Betico moet een nationale figuur of symbool worden, voor iedereen, voor de Arubaan. Voor iedereen die van Aruba houdt, niet alleen voor de MEP- of OLA-aanhangers, voor iedereen. Als je steeds weer Betico gebruikt als een politiek instrument dan ontnem je het volk dat.

RvN: Ik had verwacht dat dit wat minder zou zijn tijdens de laatste verkiezing. Mevrouw Croes: Betico aanprijzen en de zoon aanvallen, Guisette aanvallen, het is dui-

Junior: We kenden drie verkiezingen na de dood van mijn vader en tijdens alle drie verkiezingen heeft de MEP het imago van mijn vader gebruikt. Mijn vader is dit jaar 9 jaar dood, en nog steeds moeten ze hem misgebruiken. Ik herinner me nog, volgens mij is het 10 oktober 1985 geweest, bij de viering van zijn 15-jaar jubileum in de politiek, zei Betico dat hij niet alleen onze vader was, maar ook de vader van het Arubaanse volk. En dat willen wij, dat Betico zo gewaardeerd wordt. Soms

delijk wat Nel, (red: Nelson Oduber) gedaan heeft. Als je Betico waardeert moet je 'at least' zijn kinderen kunnen respecteren, en niet vernederen op zo'n dag als Statuutdag. Met mensen uit Curaçao en uit Nederland erbij.

Glenbert: Wij zijn hier thuis allemaal adviseurs van elkaar. We praten over verschillende dingen, maar ik moet eerlijk zeggen dat het 95% van de tijd over politiek gaat. Het zit bij ons ingeboren. Ik ben in 1966 geboren, in

1967 ging mijn vader de politiek in, Guisette was toen 3 jaar oud.

Mevrouw Croes (lacht): Junior was een campagne in mijn buik aan het voeren. Hij is bijna op verkiezingsdag geboren.

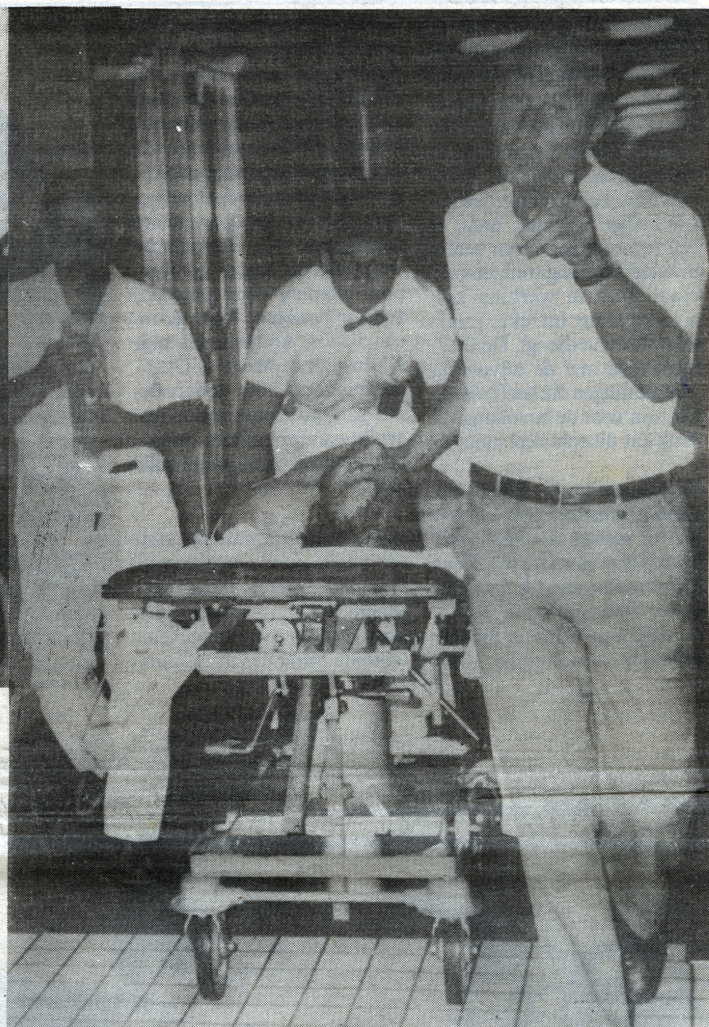
Junior: Politiek is niet een werk geworden, maar een levensstijl, daar lijdt de familie zeker onder, maar we zien de vruchten ervan. Mensen zeggen vaak dat ze Betico in deze periode missen. Dat doet ons toch goed.

Glenbert: Mijn vader was een heel groot politicus, maar het grootste aan hem was, dat hij een heel goed mens was. Zijn menselijke kwaliteiten hebben hem zo groot gemaakt, ook in de politiek. Mensen waren weleens boos op Betico maar als ze hem de kans gaven om als eerste te praten, dan was hun boosheid binnen de kortste tijd voorbij, omdat hij zo'n uitstekend mens was.

Vervolg op pagina 19

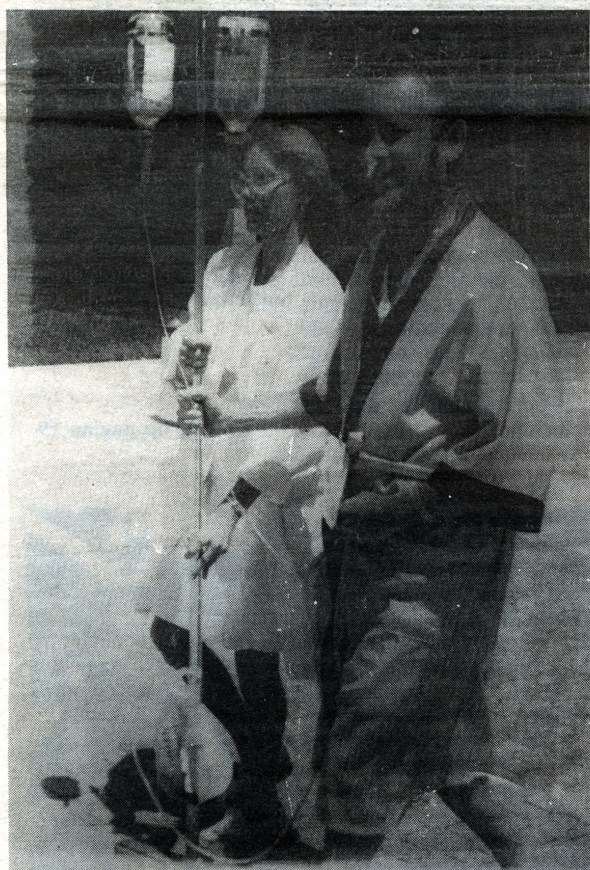

Mevrouw Croes: Ik heb nooit spijt gehad van mijn zware en soms moeilijke leven met Betico

Betico net na het fatale ongeluk op
31 December 1985.

Hij zou niet meer herstellen en zijn
droom en realiteit,
de Status Aparte voor Aruba,
niet meer mee mogen maken.

Betico in Miami 1n 1983 , het
bijna fatale schot dat door een politieagent op
hem werd afgevuurd.
Zijn familie bezocht hem in het "Jackson
Memorial Hospital"

Mevrouw Croes: Voor officiële gelegenheden werden we nooit uitgenodigd. Ook niet als het te maken had met mijn overleden man

RvN: *Mevrouw Croes, tijdens de vorige regeerperiode waren er wel eens feestelijkheden die met Betico te maken hadden, maar ik zag u daar nooit, was u niet uitgenodigd?*

Glenbert: We waren gewoon niet welkom.

RvN: *Niet welkom?*

Allemaal (door elkaar heen): We werden nooit uitgenodigd.

Glenbert: Er waren enkele plaatsen waar we wel waren uitgenodigd, maar de manier waarop ze ons uitnodigden, klonk duidelijk de toon 'als je niet komt is het beter'.

Mevrouw Croes: Maar officieel werden we nooit uitgenodigd.

Glenbert: Als Statenlid ben ik wel vaak uitgenodigd voor plechtigheden. Bijvoorbeeld de dag van de presentatie van de CD van Mariachi Perla di Aruba. Zij- wij hebben veel respect en gevoelens voor hen- hebben een CD gemaakt ter herdenking van mijn vader en een plechtigheid gehouden bij het huis van mijn grootvader. Mariachi Perla di Aruba bestaat uit mensen die echt bevriend waren met mijn vader. We waren uitgenodigd voor de plechtigheid, maar in dezelfde woorden waarmee ze ons uitnodigden klonk ook de toon 'liever niet komen'.

RvN: *Het lijkt me niet netjes.*

Guisette: Maar dat geeft weer aan wat voor soort mensen ze zijn. Wat ze vergeten is dat ze onze vader Betico niet van ons af kunnen nemen, hoe graag ze het ook willen. Hoe hard ze het ook proberen, het kan niet. Wij eren onze vader gewoon in stilte in ons hart. Wij hebben al die dingen niet nodig.

Mevrouw Croes: Spreek geen kwaad van die mensen, want ze blijven familie van je vader. Maar ja, hun mentaliteit vind ik niet goed.

Guisette: Dat is ook wat ik bedoel. Ik val niemand aan, persoonlijk.

RvN: *Het verscheurt dus een hele familie. En dat niet alleen, maar ook een politieke partij.*

Glenbert: Als wij naar het verleden kijken en het verleden moeten herleven in gedachten en gesprekken, dan komen pijnlijke gevoelens naar boven en dan doen we ook pijnlijke uitspraken. Maar wat echt een goede hulp voor ons kan zijn is dat wij, de familie- de

het doen zijn. We hebben geen gevoel van rancune, we hebben niet het gevoel dat we misschien iets fout hebben gedaan. We geloven echt in wat we aan het doen zijn, in de richting die we ook in de familie en in de politiek genomen hebben.

RvN: *Hoe zouden jullie je moeder willen omschrijven?*

Glenbert: Ik denk dat mijn

ken over dingen, ons heeft geholpen om echt altijd, juist in de moeilijke tijden, het juiste pad te kiezen.

Junior: Ze is heel erg sterk. Ik denk dat er heel weinig mensen zijn, die zo'n leven hebben geleid als zij en er nog zo goed uitzien. Ze heeft heel veel geleden door bepaalde gebeurtenissen in het leven van mijn vader, zoals het neerschieten en het ongeluk van mijn vader. Ze steunde mijn vader in alles. Ze was ook actief in een damescomité, ze heeft het zelfs opgericht. Ze had zoveel taken en er is een gezegde: "Achter elke grote man staat een sterke vrouw".

Guisette: Zij was de kracht achter mijn vader. Dat mijn vader de tijd en de ruimte had om te doen wat hij heeft gedaan was mede dankzij mijn moeder. Zij was onze moeder en onze vader, zij was de heerser thuis, zodat mijn vader de rust kon hebben om te doen en te bereiken wat hij wou.

Glenbert: Ik denk dat de mensen die mijn vader echt kenden, die wisten wat altijd heilig voor hem was, waren zijn kinderen, zijn familie en zijn moeder. Dat is de tegenstrijdigheid die we altijd naar voren willen brengen, hoe kan je van Betico houden als je zijn kinderen haat. Als mijn vader in leven zou zijn en zou zien hoe de familieleden in de politiek samen met zijn eigen partij de MEP tegen zijn kinderen en zijn familie te keer gaat, nou, als ze hem niet hebben gekend dan zouden ze hem nu wel leren kennen. Ik herinner me nog wat mijn vader heeft gedaan met iemand die mijn zus kwaad wilde doen op een nacht. Daarom zeg ik, de mensen die mijn vader echt kenden, zouden nooit haatgevoelens voor zijn kinderen kunnen hebben.

Junior: Hij zou niet accepteren dat iemand zijn vrouw en zijn kinderen zo aanvalt. Dat geldt trouwens voor ieder mens. Ik bedoel, je probeert je familie zo veel te beschermen als je kan en dat is zo tot het bittere einde toe.

Mevrouw Croes: Betico hield heel veel van zijn kinderen, al had hij geen tijd. Ik weet wat zijn kinderen voor hem hebben betekend. Wat wij allemaal voor hem hebben betekend. Hoe is het mogelijk dat de politici die achtergebleven zijn, zijn kinderen zo hebben behandeld? Ik weet zeker dat als Betico in leven was hij dat nooit had toegestaan. Betico stond altijd op de eerste plaats om een familielid van hem te helpen.

Glenbert: Gelukkig lijken wij op onze vader en onze moeder, anders zouden ze echt aanhouden dat wij niet de kinderen van Betico zijn.

Hij heeft eens gezegd tegen een vriend, ex-president van Ecuador, Rodrigo Borga en deze heeft het op nationale televisie herhaald: "In de hemel moet er zeker een speciale plaats zijn voor de familie van politici, want die lijden er het meest onder". Dat zei hij altijd tegen zijn vrienden, want hij vond echt dat de familie er het meest onder lijdt. Maar het is ook de familie die de politicus de kracht geeft om verder te gaan. Het is, denk ik, onmogelijk om een grote politicus te worden en grote dingen te doen voor een volk, zonder die innerlijke kracht, die je niet alleen van je familie krijgt maar, voor de mensen die een geloof hebben, ook van het geloof in God.

RvN: *Eigenlijk zijn jullie als familie een eiland op jezelf geworden?*

Glenda: Het is heel jammer ja, want we hebben er niet voor gekozen.

Junior: We hadden nooit verwacht dat ons leven zo veel zou veranderen na de dood van mijn vader.

Guisette: Nee, het was vreselijk ingrijpend.

RvN: *Zo totaal op jezelf komen te staan.*

Junior: We hadden nooit verwacht dat Glenbert, toen hij zich wilde affiliëren met de MEP, niet eens een brief terug zou krijgen. Nel heeft toen zelf gezegd: "Nee er is voorlopig geen plaats voor jou in de MEP." Onze ooms zeiden ook nog: "Het is beter van niet."

1978. Betico in de gevangenis. Omdat er in zijn auto een onbruikbaar pistool was gevonden werd hij door de toenmalige P.P.A minister voor een week achter de tralies gezet.

kinderen en moeder- in ons hart in rust zijn. We leven niet met haat, ik moet eerlijk zeggen dat we een gelukkige familie zijn, omdat we elkaar hebben.

RvN: *Jullie wonen allemaal hier, allemaal nog thuis?*

Mevrouw Croes: Guisette niet, Guisette woont op zich zelf, maar we zijn een hele hechte familie en zijn altijd hier samen.

Glenbert: Ik denk dat we een familie zijn die zich heeft neergelegd bij het noodlot of de richting die we hebben gekozen, om verder te gaan zonder mijn vader. Dat we echt in onze gedachten, in ons hart in rust zijn met wat we aan

moeder met recht streng moest zijn, vooral in de tijd van mijn vader. Mijn vader was door zijn werk nooit thuis. Mijn vader kwam altijd laat thuis, 's morgens als wij naar school moesten sliep hij nog, soms waren er weken dat wij hem niet zagen. Mijn moeder was vader en moeder tegelijk. Toen we klein waren, waren we geen rustige kinderen. Toen moest ze, wanneer het nodig was, echt streng optreden. Ze is een heel lieve moeder, een moeder die weet wat ze wil. Niet dat ze je haar wil oplegt, maar ze heeft een uitgesproken mening en een uitstekende mensenkennis. Ik denk dat juist de familierelatie, de eenheid binnen onze familie en het altijd openlijk spre-

BETICO HIELD VEEL VAN VROUW EN KINDEREN

Glenda

Glendeline

Gilberto junior, Glenda, Guisette en Glenbert

RvN: Dus de ooms hebben het ook willen tegengehouden. Angst misschien?

Glenbert: Ik denk het wel ja. Als je het imago van Betico moet gebruiken om stemmen te winnen omdat je van jezelf niets goeds aan het volk hebt te bieden, dan kan je beter ermee ophouden. Ze gingen zelfs zo ver om een vuile campagne te voeren toen ze merkten dat wij een nieuwe politieke richting insloegen, omdat ze niets goeds van hun zelf konden bieden. De enige manier was om mijn 'image' te vernietigen, kostte wat kost. Daarom hebben ze ook het geval van Guisette misbruikt. Met het doel onze hele familie te vernietigen.

Mevrouw Croes (boos): Ze moeten eerst maar eens heel goed naar zichzelf kijken voordat ze iets van een ander zeggen.

Glenbert: Kijk nou naar alle gevoelens die naar boven komen tijdens zo'n interview. Misschien zou het wel normaal zijn als wij hen zouden haten, maar we laten al deze nare dingen in het verleden. Anders zouden wij nooit gelukkig verder kunnen leven. Maar we zeggen, we laten het aan God over. Die zal wel een oordeel vellen.

RvN: Gaan jullie morgen de Beticodag meer in huiselijke kring vieren?

Glenbert: Als minister zal ik zeker de officiële plechtigheden moeten bijwonen. Maar voor de rest houden we het heel rustig hoor, we zullen er geen familieaangelegenheid van maken. Men moet Betico herdenken in hart en gedachten. En geen overdreven gedoe. Soms zie ik mensen huilen met krokodilletraanen. Dat is vreselijk.

Junior: Ik denk dat deze nationale dag een goede gelegenheid is voor iedereen om even thuis te zitten en te denken aan wat Betico voor Aruba heeft gedaan en wat hij voor Aruba heeft betekend. De vraag aan jezelf stellen: Wat zou hij van ons willen als volk? We hebben inderdaad de Status Aparte,

maar hoe moeten we daar verder inhoud aan geven? Het is niet alleen de Status Aparte, en dan verder allemaal ongelukkig leven. Daar schiet niemand iets mee op.

Glenbert: Het gezegde van Kennedy, 'Vraag niet wat je land kan doen voor jou, maar wat jij kan doen voor je land'.

Junior: Ik denk dat het volk de inhoud van de Status Aparte, zelf moet aangeven. Bijvoorbeeld o.a. door Aruba schoon te houden, het eigen land te eren, trots zijn. Mijn vader wilde altijd een 'Aruba uni', en dat voelde je ook vroeger, ook al waren er politieke verschillen. Je was toen ook niet bang voor politieke represailles.

RvN: Daar moeten we een beetje vanaf, dat begon eng te worden

Guisette: Dat is nou eenmaal politiek tegenwoordig. Maar gelukkig is de huidige regering op een hoger nivo. Het werd tijd dat het zover kwam. Er is en mag geen sprake meer zijn van politieke vervolging.

Mevrouw Croes: Het volk beslist, en jij moet je als politicus open stellen voor het volk. Je moet ook wat tijd besteden aan het volk, niet allen minister of premier worden, dan bestaat het volk niet meer voor je. En het volk is belangrijker dan welke politicus dan ook.

Vervolg op pagina 22